

تأثیر سرمایه اجتماعی بر عملکرد سازمانی با نقش میانجی اعتماد سازمانی (مورد مطالعه بانک تجارت استان همدان)

سید حسین علوی^a، کامبیز حمیدی^b

^a کارشناسی ارشد، مدیریت دولتی، گرایش خط مش گذاری عمومی، دانشگاه آزاد اسلامی، همدان، ایران

^b استادیار، گروه مدیریت، دانشگاه آزاد اسلامی، همدان، ایران

نویسنده مسئول: hoseen918 815 9097@gmail.com

چکیده:

پژوهش حاضر با موضوع تأثیر سرمایه اجتماعی بر عملکرد سازمانی با نقش میانجی اعتماد سازمانی (مورد مطالعه بانک تجارت استان همدان) انجام شد. تحقیق حاضر جزء تحقیقات توصیفی-پیمایشی بود. جامعه آماری پژوهش شامل کلیه کارکنان بانک تجارت استان همدان به تعداد ۳۰۰ نفر که در سال ۱۴۰۱ در این بانک مشغول به فعالیت بودند. نمونه آماری با استفاده از جدول مورگان و کرجسی با روش تصادفی ساده به تعداد ۱۶۹ نفر برآورد گردید. عملکرد سازمانی با استفاده از پرسشنامه دنالی و هیوسلید (۱۹۹۶)، سرمایه اجتماعی با استفاده از پرسشنامه سوپرامانیام و یندوت (۲۰۰۵) و متغیر اعتماد سازمانی با استفاده از پرسشنامه هاف و کلی (۲۰۰۳) مورد سنجش قرار گرفت. در بین متغیرهای مورد بررسی در پژوهش حاضر عملکرد سازمانی بیشترین میانگین و سرمایه اجتماعی کمترین میانگین را کسب کردند. نتایج به دست آمده از تحلیل معادلات ساختاری با نرم‌افزار PLS نشان داد که عملکرد سازمانی همزمان هم از مسیر مستقیم و هم از مسیر غیرمستقیم به میزان ۶۹٪ تحت تأثیر سرمایه اجتماعی می‌باشد. سرمایه اجتماعی به میزان ۷۱٪ بر عملکرد سازمانی، سرمایه اجتماعی به طور مستقیم به میزان ۶۴٪ بر اعتماد سازمانی و اعتماد سازمانی به میزان ۶۰٪ بر عملکرد سازمانی تأثیر می‌گذارد.

کلمات کلیدی: سرمایه اجتماعی، عملکرد سازمانی، اعتماد سازمانی

مقدمه

در دنیای معاصر، بانک‌ها نقش قابل ملاحظه‌ای در رشد اقتصادی، افزایش رفاه و بهبود سطح زندگی در هر کشوری را به عهده دارند. شبکه بانکی با جمع‌آوری سپرده‌ها، پس اندازها و قرار دادن آن در اختیار سرمایه‌گذاران، زمینه‌های لازم برای رشد سرمایه‌گذاری‌ها و در نهایت رشد درآمد ملی و بهبود رفاه جامعه را فراهم می‌آورد. بدون وجود یک شبکه مناسب بانکی، امکان تجهیز پس اندازهای کوچک و انتقال آن جهت سرمایه‌گذاری وجود ندارد. در کشورهای در حال توسعه، نقش این مؤسسات مهمتر شده است، چرا که به علت پایین بودن میزان درآمد سرانه در این کشورها از یک طرف و میل به مصرف بالا از طرف دیگر، میزان پس اندازها و منابع مالی برای تجهیز سرمایه‌ها اندک و پراکنده است. لذا بانکها و مؤسسات پولی نقش مهمتری را برای تجهیز منابع داخلی و تخصیص مطلوب آن به سرمایه‌گذاری‌های مولد، ایفا می‌نمایند، از این رو منطقی است که انتظار داشته باشیم بخش بانکی کارآمد و سودآور، منجر به داشتن یک سیستم مالی مؤثر شود و رشد اقتصادی و رفاه زندگی مردم را فراهم می‌آورد (ترخانی و همکاران، ۱۳۹۹). اینجاست که توجه به مسئله عملکرد سازمانی به یک دغدغه و دلمشغولی برای مدیران بانک‌ها تبدیل می‌شود و لازم است مدیران و مسئولان سازمان‌ها عملکرد بهینه سازمانی و در نهایت بهره‌وری و اثربخشی را، مورد توجه قرار دهند. عملکرد سازمانی، نشان‌دهنده وضعیت سازمان در محیط کار می‌باشد. عملکرد، نحوه انجام وظایف و مسئولیت‌های واگذار شده است.